

(4 200) liradır. Bu tahsisat her ay başında (350) lira olarak tahakkuk ettirilip verilir.» denildiği gibi bu maddenin son fıkrasında da «Vefat eden mebusların kanuni mirasçılara senelik tahsisatın yarısı tazminat olarak verilir.» denilmiştir.

Ve yine Büyük Millet Meclisinin hükmünü icraya memur olduğu 2507 sayılı ve 11 .VI. 1934 tarihli Kanunun birinci maddesinde : «Ölen mebusların 1683 sayılı Kanun mucibince dul ve yetim maasına müstahak ailesi efradına müsavaten taksim edilmek üzere bir senelik tahsisatları tazminat olarak verilir.» denilmiştir.

Bundan sonra neşredilen 21 .VI. 1944 tarihli ve 4602 sayılı Kanunun birinci maddesinde «5 Mart 1931 tarih ve 1757 sayılı Kanunun birinci maddesi gereğince verilen tahsisatın seneliği ve her ay tediye edilecek miktarı 1613 sayılı Kanunun üçüncü maddesiyle tekaüt hesabına esas tutulan maaş derecesinin aylık tutarına göre hesaplanır.» denmiş olmasına nazaran mebusların aylık tahsisat tutarı (500) ve seneliği (6 000) lira itibar edilmiştir, ve ölüm tazminatı da bu suretle hesap edilmekte bulunmuştur.

Nihayet 27 .XII. 1947 tarihinde iştirar eden vehükümünü icraya Büyük Millet Meclisi memur olan 5142 numaralı Kanunun birinci maddesinde «Milletvekillerinin ödenek miktarı (1 150) liradır» ve ikinci maddesinde «Emekli keseneklerine 15 Mayıs 1930 tarihli ve 1613 sayılı Kanunun 3 ncü maddesinde yazılı aylık miktarı esastır.» denildiğine göre 1613 numaralı Kanunda, tekaüde esas olan (500) lira ipka edilerek senelik ve aylık ödenek miktarı zikri geçen 5142 sayılı Kanunla değiştirilmiş ve Kanunun 3 ncü maddesiyle de 4602 sayılı Kanun kaldırılmış olduğuna göre icrasına Büyük Millet Meclisinin memur olmadığı Devlet Memurları Aylıklarının Tevhit ve Teadülü Kanunu ahkâmıyle mebuslar tahsisatını mukayyet kilmek doğru olmayacağı ve mebusların muhasasatı bu kanunla açıklanmış bulunduğundan işin tefsire mütaallik bir eibeti görülememiştir.

Ankara Hukuk Fakültesi öğrencilerinden Kemal Özalp ve arkadaşlarına Şubat ayı içinde bir imtihan hakkı daha verilmesine dair olan Dilekçe Komisyonu kararının kaldırılması hakkında

(Resmî Gazete ile ilân : 17 .II. 1954 - Sayı : 8636)

No.
1835

Ankara Hukuk Fakültesi öğrencilerinden Kemal Özalp ve arkadaşlarına Şubat ayı içinde bir imtihan hakkı daha verilmesine dair olup Dilekçe Komisyonunun 27 . II . 1953 tarihli Haftalık Karar cetvelinde neşrolunan 5398 sayılı Kararın, vâkı itiraz üzerine, kaldırılmasına Umumi Heyetin 8 . II . 1954 tarihli Birleşiminde karar verilmiştir. *(Cilt : 20 - Sayfa : 1365 ve Cilt : 21 - Sayfa : 6 ve Cilt : 26 - Sayfa : 386 ve Cilt : 28 - Sayfa : 108 : 117).*

8 Şubat 1954